

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2014*** ROČNÍK XV.*** ČÍSLO 7

Cítát inspirující:

„Muži obdivují ženy, které mluví jako knihy, ale berou si ženy,
které vaří jako z kuchařské knihy.“

Milan Kundera

DNES

dnes nemám sílu obejmout ani odlesk
úpolínu na břehu tvé jarní vody
ani hodit kámen do tvé letní slzy
zčeřit hladinu
a počítat kruhy podzimu

Václav TESLÍK

(úryvek básně)

Nechci psát o návštěvě knižního veletrhu, ale na titulék mého zamyšlení mě přivedl jeden pán ve vlaku. Seděl jsem při cestě do Borohrádku jako obvykle s knihou v ruce a četl. Řeknu vám, že právě ve vlaku jsem přečetl hlavně v poslední době asi nejvíc knih. Řadu z nich jsem představil v rubrice „Řekni mi, co čteš ...“ a dokonce mám některé knihy, resp. pasáže z nich spojené s určitou stanicí.

Ale pojďme raději k onomu spolucestujícímu. Nastoupil s paní jeho věku, oběma mohlo být tak kolem pětáctiřetletí. Rozhlédl se po vagónu a pronesl onu větu: „JSME NARODEM ČTENÁŘŮ!“

Možná to řekl trochu ironicky, ale když jsem se po jeho slovech podíval na ostatní cestující, viděl jsem, že asi 6 lidí nejružnějšího větu, sedělo a četlo. A to prosím ne noviny, ale knihy! A pak že jsme nekulturní národ. Řeklo by se: Kdo si čte, ten nezlobí! A je to pravda, protože nikdo z nás čtenářů neničil zařízení vlaku, nekreslil na nové sedačky, ani do nich neryl nožem.

Potěšitelné je, že do oné čtenářské vlakové obce patří i mladí, sice bych podle mých neoficiálních pozorování řekl, že čtou spíše dívky, ale i chlapi občas čtou, třeba něco o sportu nebo dobrodružného. Víte, mě totiž zajímá, kdo co čte. A jsem rád, když vidím, že ona dáma sedící naproti si zrovna čte ... nelekejte se, tak namyšlený zase nejsem, že by si zrovna četla něco od France. Ale přiznejte, že by to člověka zahřálo u srdce.

Já si tak trochu i řadím čtenáře cestující podle žánru a protože jsem pozorovatel v dobrém slova smyslu, tak si i trochu fabuluji svůj příběh. Ono pozorovatelství je možná pravý důvod, proč vlastně člověk tvoří, píše. Když třeba jdeme s manželkou do kavárny, všímám si lidí, a potom se zeptám manželky, jestli si všimla. Většinou odpoví, že ne! Ona totiž píše jen matematické odborné publikace a tam není potřeba pozorovat lidi kolem. Tam je „á na druhou rovná se druhá odmocnina z x plus y psilon“ a basta. A nikoho nezajímá, že á je těhotná (proto je na druhou) a ta odmocnina je vlastně takový nesourodý pár lidí, kteří se k sobě moc nehodí. Ona

iks usrkává svoje espresso, ale je na ní vidět, že by byla mnohem raději se zet někde u moře, zatímco ypsilon jí vykládá nějaké nesmysly o tom, že tým alfa má nejhorší obranu v celé řecké abecedě.

Ale to jsem odběhl. Jsem rád, že jsme národem čtenářů, i když se občas žehrá na poměry. Knihovny jsou stále obléhány davy čtenářů, vychází spousta knížek, pochopitelně různé kvality, ale vždycky se v nich najde nějaká, kterou si rád třeba ve vlaku přečtu, která mě nejen pobaví, potěší, ale i poučí. A nakonec si dovolím parafrázovat jednu písničku: „Dokud se čte, ještě se neumřelo!“ Václav

VÍTE, ŽE ...

- V časopise Knižní novinky č. 11/2014 (2.června 2014) vyšel článek Bohumíra Procházky o knize Jiřího Šandery „Co vyprávěla houpací síť.“

- Ilona Pluhařová vystoupila v pátek 6.června v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně s představením své knihy „Země bledulek.“

- Josef Jindra vystoupil v pátek 13.června v programu „Verše o lásce“ ve společenském sále Domu pečovatelské služby v Sobotce. Verše četli společně s autorem Pavlína Havlová a Josef Horáček, za klavírního doprovodu Elišky Frydrychové.

- Bohumír Procházka získal 3.cenu v kategorii próza na Literárním Varnsdorfu 2014. Vyhlášení se konalo v pátek 13.června 2014.

- Bohumír Procházka získal čestné uznání na Literární Vysočině 2014 v kategorii próza. Oceněné práce (povídky „Dva ze života – Stůl, Masopust“) najdete spolu s ostatními oceněnými příspěvky na <http://www.literarnivysocina.com/wp-content/uploads/2014/06/Literární-Vysočina-soutěž-2014sbornik.pdf>

- V knihovnicko-informační zpravodaji SVK Hradec Králové „U nás“ (Ročník 24 (2014), Číslo 2 - vyšlo 19.6.2014) najdete článek

Věry Kopecké „Bulletin Kruh a další aktivity Střediska východočeských spisovatelů“, kde se píše o aktivitách Dragy Zlatníkové a Václava France. Václav

ČAJ č. 94 – MARTIN VÍDENSKÝ

Začal čas prázdnin a dovolených, řada z nás bude o dnech toužebně vyhlížené dovolené cestovat vláčkem. Možná pojedete s jedním vlakvedoucím osobních vlaků ČD Martinem Vídenským. Ten je hostem dnešního ČAJe, ale především autorem zajímavých veršů. Dokáže vyčarovat „Kouzlo poezie“, jak napovídá úvodní báseň. A tak Vás zvu na malou „projížďku“ jeho poezie.

Když jsme u toho cestování, vypravíme se na Lašsko, kam nás v rozhovoru pozve Radana Šatánková. Nesprávně jsem ji považoval za Valašku, a tak se okamžitě ohradila: „Jsem hrdá Laška, nikoliv Valaška!“ A jako bonus přidala ochutnávka básní ze sbírky „Domovní schůze“, a to dokonce přebásněných do laštiny.

Jičínské autory zastupuje Dana Beranová povídkou „Pěna“, která byla oceněna na letošní Rehečské slepici! Václav

STMELÁČ VE VALDICÍCH – PÁTEK 18.ČERVENCE

Vážení přátelé!

Momentálně mě drží při životě vidina prázdnin, během kterých bych vás všechny ráda viděla. Vyhlašuji proto dnes oficiálně Prázdninový stmeláč. Uskuteční se v pátek dne 18. 7. 2014 u mne na zahradě ve Valdicích (Jičínská 97), začátek kolem 17:00.

Nějaké občerstvení připravím, ale jako vždy vezměte s sebou něco na opékání, spacák, případně nějaké vlastní čtení nebo tvorbu.

Jako možnost na přespání se jeví stan (cca 4 osoby); obytný automobil (4 - 8 osob); postel v domě (2 - 4 osoby). Pokud si přivezete stan vlastní, vejdou se na zahradu další 3 - 4 stany.

Ozvěte se, prosím, jak to máte s časem a zda byste měli chuť přijít posedět.

Srdečně vás všechny zdraví Ilona Pluhařová,
Valdice 1.června 2014

Lenka SOBOTOVÁ: ILUSTRÁTORKA A JINÉ OBRÁZKY

Vydalo nakladatelství Argo v roce 2013

Knižní prvotina Lenky Sobotové (nar. 1970 v Praze) přináší osm povídek, kde hlavními hrdinkami jsou ženy, až na jedinou výjimku (v povídce „Sochařův večer“.) Jedná se o ženy nejružnějšího věku, např. dvě studentky, Zuzana a Tereza (povídka „Klášteř“), pečují o klášterní zahradu na letní brigádě. Seznámí se s mužem, který si odseděl mnoho let ve vězení za vraždu. Zatímco v závěrečné povídce „Zlatá písmenka“ je hlavní hrdinkou stará žena, překladatelka (zde autorka nezapře svoji původní profesi), která vzpomíná na svoje nepříliš vydařené manželství před více než půl stoletím, z něhož vzešli její dva synové. Zajímavá je i povídka, podle níž získala kniha název „Ilustrátorka“. Žena, malířka, má ilustrovat povídku z porodnice, ve které se odehrávají smutné životní osudy. Zatímco dvě ženy na pokoji přicházejí o svoje děti, jedna z nich přichází o manželku a dítě se rodí jako pohrobek.

Nejvíce mě zaujala povídka „Papundekl mezi námi“, ve které mladá třicetiletá svobodná žena Zdenka, pozoruje život za papundeklovou zdí panelového bytu. Přes zvuky vedle poznává mladou dvojici oddávající se erotickým hrátkám, opilého otce dívky a později i jejich malou dceru Nelinku. Ona sama se nakonec stává ústřední postavou děje, rodina se po násilném činu rozpadá a Zdenka dostává nabídku, aby spojila svůj život s alkoholickým sousedem, který Zdenku vydírá přes vnučku Nelinku.

Většina povídek mě zaujala, především oceňuji autorčino umění zkratky, kdy povídkově ve dvou třech větách dovede vysvětlit retrospektivní děj, nálady a pocity, vedoucí k současnému rozhodnutí.

A pokud bych měl krátce citovat, tak si dovolím ze str.99: „Pro děti je důležité, aby cítily kontinuitu rodu,“ nebo str. 183: „Předem to samosebou nevíme, že prožijeme dlouhý šťastný život.“ či str. 185: „Každá legrace jednou skončí a důležité je, zda se dílo naplnilo.“

Václav

POHLAŽ ZEMI!

Dana Beranová
autorka knížky *Eva a Kniha poznání*
a
ZO ČSOP Křižánky - Jičín
a
Knihovna V.Čtvrťka v Jičíně

vyhlašují : Výtvarně - ekologickou soutěž

Eva v knize *Eva a Kniha poznání* musí
utišit rozbouřenou Zemi. Zná jen verš,
který zní:

*„Dokud se zlý světélka bojí,
spěchej tam, kde člověk se se zemí spojí.
I dítě zná symbol, co život značí.
Ke zkrocení Země ti tohle znát stačí.
Jen ten, kdo objeví poklad pravý,
vítězství v pokoře se soupeřem slaví.“*

Pomoz jí i ty!

Nakresli, nebo z jakéhokoliv materiálu vyrob a nalep na formát A4 symbol, kterým Eva utišila Zemi.

Na druhou stranu čtvrtky napiš tři věty, jak ty sám pomáháš přírodě. K tomu připiš své jméno, věk, školu, třídu a svůj e-mail nebo telefon.

Svou práci odevzdej do 31.7. 2014 v Knihovně V. Čtvrťka
Denisova ul. č. 400, 506 01 Jičín.

Vyhlášení výherců soutěže proběhne o festivalu Jičín - město pohádky.

Josef Jindra vystoupil v pátek 13.června v programu „Verše o lásce“ ve společenském sále Domu pečovatelské služby v Sobotce. Verše četli společně s autorem Pavlína Havlová a Josef Horáček (na snímku společně s Josefem Jindrou), za klavírního doprovodu Elišky Frydrychové.

Josef k fotu a celé akci dodává:

„Za námi kolem všude stojí stojany s pečlivě upravenými národními kroji, bylo jich tam asi dvacet pět. Eliška Frydrychová hrála na elektronické piano s rozsahem 6 oktáv. Celý pořad trval hodinu, předneseno bylo 35 básní mých a pro srovnání jedna Šrámkova.

S pozdravem Josef.“

O akci přinesl zprávu Jičínský deník (30.června 2014) viz http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/na-sramkove-sobotce-zni-take-verse-20140630.html

V Jičínském deníku vyšel 26.června 2014 článek Josefa Jindry „Jak je Sobotka vděčná svým literátům za to, že ji proslavili?“ - viz http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/jak-je-sobotka-vdecna-svym-literatum-za-to-ze-ji-proslavili-20140626.html .

Odleva Václav Franc, Ilona Pluhařová, Jaromír Kejval, Dana Beranová a Hynek Beran = DIV + Ze šuplíku (na hudebně-literárním pásmu „Láska radostná, láska bolestná“) na zahradě Knihovny Václava Čtvrta v Jičíně ve středu 21.května 2014.

Foto: ze stránek KVV v Jičíně

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 15. Číslo 7. Červenec 2014.

(5.července 2014)

www.ikobra.cz